

[Flemming Jensen.]

idet amterne efter forslaget kun får en efterkontrollerende virksomhed. Enhver, som beskæftiger sig til daglig med såvel folkeskole som aftenskole- og anden voksenundervisningsvirksomhed, ved, hvilken lettelse dette vil kunne betyde.

Jeg skal ikke undlade at bemærke, at man vel må tage op til overvejelse, om valgene til skolenævn bør foregå således, at der bliver mulighed for personlig stemmeafgivning, ligesom vi måske bør diskutere, om kommunalbestyrelsen bør have ret til — såfremt dette viser sig nødvendigt — at flytte en lærer fra én skole inden for kommunens skolevæsen til en anden; men det er vi klar til at diskutere i udvalget.

I det hele taget er vi ganske åbne over for en saglig debat i udvalget — også af alternative løsninger — såfremt vi fastholder hovedmålene: decentraliseringen og den administrative lettelse.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om levnedsmidler m. m.*

Den samfundsmæssige og industrielle udvikling har medført, at en stadig stigende andel af levnedsmidlerne sælges som en storproduktion af færdigpakkede levnedsmidler, der har gennemgået forskellige grader af industriel forarbejdning lige fra de blot rensede og nedfrosne råvarer og til færdigtilberedte middagsretter. Sideløbende hermed er der i de senere år foregået en livlig debat om kostens betydning for sundhedstilstanden, især om levnedsmidternes indhold af sukker og forskellige fedtstoffer i forbindelse med spørgsmålet om årsagerne til hjertekarsygdomme. Det er derfor naturligt, at der er rejst krav om regler, der sikrer sunde og rene levnedsmidler, og som også påbyder tydelig mærkning af levnedsmidlerne med oplysning om deres indhold og ernæringsmæssige egenskaber. Ligeledes har den øgede viden om og interesse for virkningerne af de kemiske stoffer, som med forskellige formål tilsættes levnedsmidler, ført til et forbrugerkrav om indførelse af et system med positivlister for tilsætningsstoffer til levnedsmidler. Også erkendelsen af den stigende grad af forurening af naturen, som uundgåeligt har virkninger for rå-

varerne til vore levnedsmidler, gør det nødvendigt at supplere den forebyggende miljølovgivning med en skærpet kontrol med forekomsten af forurenninger i levnedsmidler.

Reglerne om levnedsmidler findes i dag i en lang række love og bekendtgørelser, hvis bestemmelser er fastsat ud fra forskelligartede hensyn dels til erhvervene, dels til forbrugerne.

Den generelle lov på området er loven af 28. april 1950 om levnedsmidler m. m. Denne lov, loven om dybfrosne levnedsmidler m. v. fra 1964 og loven om vitaminreklame fra 1936 blev tidligere administreret af indenrigsministeriet, men blev overført til ministeriet for forureningsbekæmpelse, da dette blev oprettet i efteråret 1971. Disse love har til formål at beskytte forbrugerne. De indeholder derfor bestemmelser, som skal sikre, at der ikke sælges levnedsmidler, som er sundhedsfarlige, og at levnedsmidler ikke sælges under omstændigheder, der er egnet til at vildlede køberne.

Desuden findes der en lang række særlige love om de forskellige animalske levnedsmidler. De særlige love administreres af landbrugsministeriet og fiskeriministeriet med henblik på eksporten af landbrugsprodukter og fiskeriprodukter; de indeholder hjemmel for de særlige krav, der stilles til disse produkters sundhedsmæssige og kvalitetsmæssige standard af hensyn til deres stilling på eksportmarkederne. Også under handelsministeriet findes nogle bestemmelser, der særligt vedrører levnedsmiddelområdet, men som i første række har erhvervs-mæssigt sigte; her kan nævnes loven om bybefolkningens forsyning med mælk og fløde samt bestemmelser om levnedsmidler i næringsloven og i loven af 25. marts 1970 om restaurations- og hotelvirksomhed. Endelig findes der også i de kommunale sundhedsvedtægter forskellige bestemmelser om levnedsmidler, som især regulerer de forhold, hvorunder levnedsmidlerne forhandles.

Der har navnlig igennem de sidste år både fra erhvervsside og fra forbrugerside været rejst kritik imod levnedsmiddelovgivningen som helhed, idet det anføres, at såvel reglerne indhold som administrationen deraf er for kompliceret. Det er tillige fremført, at de mange detaljerede regler for forskellige levnedsmidler ikke er tilstrækkeligt koordinerede, og at den nuværende ordning hindrer